

Go to jest wirus białaczki kotów?

- Wirus białaczki kotów (feline leukaemia virus, FeLV) jest retrowirusem, który może powodować immunosupresję, niedokrwistość i/lub chłoniaki
- Zakaża koty na całym świecie. Częstość występowania zakażenia w Europie jest niska ($\leq 1\%$), chociaż na niektórych obszarach może przekraczać 20%
- W ciągu ubiegłych 25 lat częstość zakażenia wirusem FeLV znacznie spadła dzięki wiarygodnej diagnostyce i szczepieniom

Zakażenie

- Szerzenie infekcji następuje poprzez wydalanie wirusa (ze śliną, odchodami, wydzieliną z nosa, mlekiem) przez koty zakażone FeLV
- Przeniesienie zakażenia pomiędzy kotami ma miejsce głównie w trakcie przyjaznych kontaktów (pielęgnacja), ale także przez pokąsanie
- Statystycznie trwała wiremia wystąpi u około 30-40% zakażonych kotów, przejściowa wiremia u 30-40%, a jedynie serokonwersja u 20-30% osobników; u nielicznych kotów (~5%) obserwuje się antygenemię bez wirerii
- U ciężarnych kociąt z wirusową ciążą zwykle kończy się obumarciem płodów, poronieniem lub urodzeniem wirusowych, słabych kociąt
- Młode kocięta są szczególnie wrażliwe na zakażenie wirusem FeLV. Wraz z wiekiem nabywają coraz większą oporność na ten zarazek

Objawy kliniczne

- Najczęstsze skutki trwałej wirerii FeLV to:
  - Niedokrwistość (zwykle nieregeneracyjna)
  - Immunosupresja (predyspozycja do innych zakażeń)
  - Chłoniak (grasicy, przewodu pokarmowego, rozsiały lub atypowy)
- Rzadsze objawy:
  - Zjawiska immunopatologiczne (niedokrwistość hemolityczna, kłębuszkowe zapalenie nerek, zapalenie wielostawowe)
  - Przewlekłe zapalenie jelita (martwica krypt)
  - Zaburzenia w rozrodzie (resorpcja zarodków, poronienie, śmiertelność noworodków i słabe kocięta)
  - Neuropatie obwodowe (anizokoria, rozszerzenie źrenicy, zespół Hornera, nieprawidłowa wokalizacja, przeczulica, niedowład, porażenia)

- Większość kotów z trwałą wirusową ciążą pada w ciągu dwóch do trzech lat od momentu rozpoznania

Rozpoznawanie

- Na terenach o niewielkim rozpowszechnieniu zakażenia istnieje duże ryzyko uzyskania fałszywie dodatnich wyników „szybkich” testów diagnostycznych: wątpliwy dodatni wynik u zdrowego kota należy potwierdzić, najlepiej metodą PCR szukając prowirusa
- Zakażone koty (z dodatnim wynikiem testów) mogą zwalczyć wirus w ciągu kilku tygodni lub miesięcy. Zatem u zdrowych dodatnich kotów należy powtórzyć badanie po tym okresie.
- Koty które zwalczyły wirus są ujemne jeśli chodzi o izolację wirusa oraz wykrywanie antygenu FeLV metodą ELISA, immunochromatograficzną lub immunofluorescencją, ale metodą PCR można u nich wykryć prowirusowy DNA, a nawet niewielkie ilości wirusowego RNA

Postępowanie z chorym kotem

- Leczenie podtrzymujące (w tym nawadnianie w razie potrzeby) i dobra pielęgnacja
- Należy szybko leczyć wtórne zakażenia
- Koci interferon omega może zmniejszać nasilenie objawów klinicznych i przedłużać życie
- Można zastosować AZT (zydowudynę), ale może to się wiązać z wystąpieniem efektów ubocznych
- Koty zakażone FeLV nie powinny być wypuszczane na dwór i należy objąć je regularnymi badaniami klinicznymi (co 6 miesięcy)
- Należy unikać dużych dawek kortykosteroidów, innych leków immunosupresyjnych lub hamujących czynność szpiku kostnego
- Wirus szybko ulega inaktywacji w środowisku zewnętrznym i niszczą go środki dezynfekujące, mydło, podwyższona temperatura i wysychanie
- Jednakże wirus może przetrwać w odchodach; zachowuje żywotność w wilgotnym środowisku w temperaturze pokojowej (np. w skażonych igłach) lub w schłodzonej krwi do przetoczeń

Zalecenia dotyczące szczepień

- Wszystkie koty o nieznanym stanie zakażenia FeLV należy zbadać pod tym kątem przed szczepieniem przeciw białaczce
- Immunoprofilaktyka białaczki zaliczana jest do szczepień dodatkowych, ale wszystkie zdrowe koty zagrożone FeLV (wychodzenie na dwór, obszar endemicznego występowania białaczki) powinny być szczepione
- Kocięta powinny być szczepione w wieku 8 do 9 tygodni; drugie szczepienie należy wykonać w 12. tygodniu, po czym podawać dawkę przypominającą co roku
- Biorąc pod uwagę istotnie mniejszą podatność na zakażenie dorosłych kotów kolejne szczepienia u zwierząt starszych niż 3 lata można wykonywać co 2 - 3 lata
- U zdrowych nosicieli FeLV należy wykonywać rutynowe szczepienia przeciwko najważniejszym chorobom zakaźnym, ale raczej szczepionkami inaktywowanymi

Zdjęcie dzięki uprzejmości IDEXX Laboratories, Inc.

- Koty należy badać przed szczepieniem pod kątem zakażenia wirusem FeLV

Zdjęcie dzięki uprzejmości Hansa Lutza

- Większość kotów z trwałą wiremią pada w ciągu 2 do 3 lat

Zdjęcie dzięki uprzejmości Julii Beatty

- Chłoniak przewodu pokarmowego związany z zakażeniem FeLV

Zdjęcie dzięki uprzejmości Tadeusza Frymusa

- Niedokrwistość u kota z trwałym zakażeniem FeLV

Zdjęcie dzięki uprzejmości Mariana C Horzinka

- Chłoniak grasicy wypełniający klatkę piersiową u kota zakażonego wirusem FeLV